

Thous i Orts, Maximilià (LIT)

(San Esteban de Pravia, Astúries, 1875-València 1947) Periodista i escriptor. Tot i que no va nèixer a Benidorm, es tracta d'una personalitat relacionada amb aquesta ciutat, de la qual eren naturals el seu pare Josep Thous i Orts i els seus oncles Gaspar i Manuel. Des de ben menut va residir a València, on fundà la revista *El Gladiador* i col·laborà en *El Criterio* i *El Palleter*, que editaven el seu oncle Gaspar i el seu pare. Posteriorment, va escriure també en les pàgines de *El Correo Valenciano* i *El Correo* (1899-1910). Fou el fundador i director de la revista literària *El Guante Blanco* (1912-1918) i de *El Sobaquillo*, setmanari de temàtica taurina. Així mateix, va dirigir *La Correspondencia de Valencia*, òrgan del partit Unió Valencianista, que va presentar

l'autor com a candidat en diverses eleccions municipals. Dins del gènere dramàtic va escriure diverses comèdies i sarsueles, com *De Carcaixent i dolces*, *Portfolio de Valencia*, *Moros y cristianos*, *La escala de Jacob*, *A la vora del riu, mare, Ama, hi ha foc?*, *Foc en l'era*, *L'últim lleó*, *El dragó del Patriarca*, *El rei de les auques* i *La cua de la rabosa*. És l'autor de les lletres de la versió valenciana i castellana de l'himne de l'Exposició Regional Valenciana, amb música de Josep Serrano, esdevingut actualment himne oficial de la Comunitat Valenciana. Publicà poemes en diverses revistes i obtingué la flor natural en els Jocs Florals de València de l'any 1901. Va promoure i va dirigir, durant la Segona República, un museu etnogràfic en la ciutat de València. (Revisat,10-11-16).

Diccionari de
Benidorm